

bar Lovgivning om Ordningen af vore kirkelige Forhold. Vi ere ganske vist sikre paa, at hvordan det end gaar, hvad enten det bliver vedtaget eller ikke, vil Sagen blive forhalet. Bliver det ikke vedtaget her i dette høje Ting, saa ville de kirkelige Løve blive viste tilbage til Udvalg igen. Bliver det derimod vedtaget her og kommer ned til Folketinget, saa vil Tiden jo i hvert Fald blive forhalet, hvis det bliver tiltraadt dernede, og bliver det ikke tiltraadt, men nægtet Fremme, er det jo overhovedet ikke godt at vide, hvor længe Spørgsmaalet om Ordningen af vore kirkelige Forhold vil blive udsat. Som nys bemærket agter det Mindretal, hvortil jeg hører, dog i hvert Fald at stemme mod det foreliggende Forslag.

Reedtz-Thott: Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslagets Vedtagelse. Jeg haaber, at der vil vise sig Villighed til at komme til en Forstaaelse om det, og at det vil blive modtaget med Venlighed af Ministeren og det andet Ting. Jeg tillader mig ogsaa at mene, at der just nu har aabnet sig ligesom en Udsigt til en saadan Forstaaelse. En af Grundene, hvorfor vi have ønsket, at en Kommission skulde nedsættes, er jo nemlig den, at et meget stort Antal Præster har forenet sig om at andrage derom; men den højtærede Kultusminister har netop i disse Dage under Behandlingen af en anden Sag saa stærkt fremhævet en Adresse, som er fremkommen fra en Række Præster til Anbefaling af den. Jeg haaber derfor, at det endnu større Antal, som har anbefalet Nedsættelse af en Kommission, vil være en Støtte for dette Lovforslag.

Dalsgaard: Det er jo ikke noget uhørt i vore Dage at nedsætte en Kommission til Overvejelse af et eller andet Spørgsmaal, som ønskes undergivet en mere indgaaende og alsidig Overvejelse og Undersøgelse end den, som enten Administrationen eller et Rigsdagsudvalg kan give det. I de senere Aar er det endog jævnlig hændt, at der er nedsat Kommissioner til saaledes nøjere at undersøge snart det ene, snart det andet Spørgsmaal. Det maa derfor erkendes, at det ikke er nogen usædvanlig Vej, man nu ved det foreliggende Lovforslag slaar ind paa med Hensyn til de kirkelige Reformforslag. Naar der saa endvidere tages Hensyn til det, som netop nu blev berørt af den sidste ærede Taler, nemlig at store Dele af de kirkeligt interesserede i vort Folk meget indtrængende

have fremsat Ønske om, at de kirkelige Reformspørgsmaal maatte blive undergivne en saadan nærmere Drøftelse og Overvejelse uden for Rigsdagen, saa forekommer det mig, at det maa erkendes, at der er adskilligt der taler for at gaa den Vej, som Lovforslaget anviser. At der tidligere har været nedsat Kirkekommissioner, forekommer mig i hvert Fald ikke at kunne afkræfte Ønskeligheden af nu at gaa til Nedsættelsen af en ny Kommission eller Udvalg. Den sidste Kirkekommission blev jo nemlig nedsat for en Menneskealder siden, og i den Tid, der er forløbet siden da, er der jo foregaaet en saa stor Udvikling og Forandring saavel paa det kirkelige som det sociale Livs Omraade, at det forekommer mig, at man paa ingen Maade har Lov til at sige, at en Kirkekommission nu vilde være overflødig, fordi der for en Menneskealder siden var en nedsat. Endelig finder jeg ogsaa, at der, som Forholdene nu ligge for, er mest Udsigt til, at vi hurtigst igen naa til et virkeligt Arbejde her paa Rigsdagen paa de kirkelige Lovforslags Fremme, naar vi gaa den Vej, som Forslaget anviser. Men under alle Omstændigheder kan jeg ikke skønne, at der er nogen som helst Grund til at søge at hindre, at det andet Ting kommer til at udtale sig om det nu foreliggende Lovforslag. Jeg vil derfor af disse Grunde stemme for dette Lovforslags Vedtagelse.

S. Jensen: Naar et nyt Spørgsmaal bliver rejst og skal behandles her i Rigsdagen, finder jeg det rimeligt, at der nedsættes en Kommission for saa vidt muligt at komme til Klarhed over, hvad Befolkningen i det Stykke mener, at der tiltrænges, men denne Betragtning passer efter min Opfattelse ikke paa de kirkelige Lovforslag. De Herrer fra den anden Side kunne godt paastaa, at det er saa længe siden, vi havde den sidste Kommission, at der har rejst sig mange ny Spørgsmaal, som skulde drøftes, men jeg tror ogsaa, Befolkningen er modnet stærkt i den Tid og slet ikke er uklar over, hvad den vil. En Ting er jeg i alt Fald sikker paa — det kan man høre overalt, naar man vil høre efter, hvad Befolkningen mener — nemlig at den ikke vedblivende vil finde sig i den Umyndighedstilstand, hvori den lever paa det kirkelige Omraade. Den Kamp, den nylig har ført for at vinde frem til Sejr paa det borgerlige Omraade, vil den ogsaa optage paa det kirkelige Omraade. Af den Grund maa jeg bestemt fastholde, at vi modsætte os det forelig-